

РЕШЕНИЕ

№ 2043

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 3-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. ХР. Ш.-М.

при участието на секретаря М. Д. М.
като разгледа докладваното от М. ХР. Ш.-М. Административно наказателно дело № 20221110212831 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

„К.“ ЕООД представлявано от С. Г. - управителя чрез адв. Р. е обжалвало наказателно постановление /НП/ №129/18.07.2022г. на директора на РИОСВ - София, с искане за отмяната му като незаконосъобразно. Намира, че при издаване на НП не е спазено изискването за задължително съдържание по чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН, тъй като не е посочена законовата разпоредба, която е нарушена, свързан с пропуск на конкретната норма от ЗООС, тъй като визираната чл.166, т.3 от ЗООС препраща към чл.155 и чл.157б, но в НП не била направена такава коректна правна квалификация на деянието, което било съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е ограничило правото на защита. Намира също, че при съставяне на АУАН е допуснато нарушение на чл.51, ал.1, б. “в” от ЗАНН, тъй като свид. М. е участвал при разглеждане на АНП, като в същото време е съставил акта, т.е. по правилата на цитираната разпоредбата е следвало да се отведе, тъй като бил заинтересован от изхода на АНП. Оспорва законосъобразността на дадените предписания, тъй като инсталацията за хидратизация на негасена вар била извън експлоатация от 1998г., поради което констатациите, че е в експлоатация на М. не отговаряли на обективните данни, а към датата на проверката на площадката на дружеството течал процес на подмяна на стара шахтова пещ с нова, но старата шахтова пещ също била проверена, макар да била извън експлоатация, като новата все още не била напълно изградена,

поради което невъзможно било за срока, който бил даден в предписанието да се осъществяват замерванията, в каквато насока били и разпоредбите на чл.31, ал.1, т.2 от Наредба №6/26.03.1999г., предвиждащи за всеки обект в експлоатация, да се правят замервания не по-малко от едни път в рамките на две последователни календарни години. Отделно от това, самото предписание, нямало своето законово основание, тъй като не се сочила конкретна разпоредба, която задължавала дружеството да представи в указания от контролните органи срок информация за разположението и броя на точките за пробовземане, а разпоредбата, на която се позовавали - чл.11, ал.2 от Наредбата имала бланкетен характер, без да се цитира конкретната норма. От друга страна твърди, че производствения процес на дружеството не подлежи на Оценка на въздействието върху околната среда и съответно не попада в обхвата на Наредбата, като производствения процес е извън категориите на промишлени дейности, посочени в Приложение №4 от ЗООС. При евентуалност, ако съдът не възприеме горното, моли да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН за маловажност, тъй като нарушението е за първи път, с ниска степен на обществена опасност и от него не са настъпили вреди или вредни последици.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. П. и в депозирана молба с вх. №108385/19.04.2023г., поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно по изложените в същата съображения. Претендира присъждане на разноски по списък, в размер на 2400 лева, от които 1000 лева за депозиране на възражение срещу АУАН и 600 лева по договор за правна защита и съдействие.

Наказващият орган чрез юрк. Б., оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Сочи, че АУАН и НП са издадени в съответствие със законовите изисквания за форма и съдържание, а от събраните по делото доказателства категорично се доказало извършеното нарушение на чл.155, ал.2 от ЗООС - дружеството не е изпълнило в даден срок задължително предписание за представяне на писмена информация за утвърждаване на пробовземни точки на изпускателни устройства. Срокът за изпълнение на предписанието бил достатъчен, тъй като не се изисквало изграждане, а само информация, представляваща схема със съответните отвори, през които ще се извършват измерванията от страна на акредитирана лаборатория, съобразно изискванията на Наредба №6/1999г. Дружеството потвърдило, че не е изпълнило предписанието, поради което и категорично било доказано, че е осъществило административното нарушение, за което е наказано. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а в случай, че жалбата бъде уважена, прави възражение да прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде намалено до минималните размери, тъй като спора не се отличавал с фактическа и правно сложност.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно доводите на страните, приема за установено от

фактическа страна следното:

С обжалваното НП на „К.” ЕООД, на осн. чл.166, т.3, вр. чл.165, ал.2 от ЗООС е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв., за това, че при извършена проверка на 05.01.2022г. в деловодната система на РИОСВ - София, отразена в протокол №2/05.01.2022г. е установено, че дружеството на 13.12.2021г. не е изпълнило в срок задължително предписание, дадено по т.1 от констативен протокол №ПД-ВлВ-08/03.12.2021г., като в срок до 10.12.2021г. да представи за утвърждаване в РИОСВ-София писмена информация за разположението и броя на точките за пробовземане към 4бр. ИУ, съответно към 1бр. шахтова пещ /работеща/ инсталация за микронизация на варовик, инсталация за микронизация на вар и инсталация за микронизация на емисиите на вредни вещества с производствените газове в съответствие с изискванията на чл.11, т.2 от Наредба №6/1999г.

Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН №26/2022г. от 17.02.2022г., протокол №2/05.01.2022г. и констативен протокол №ПД-ВлВ-08/03.12.2021г.

Приобщени като писмени доказателства към делото, са материалите от административнонаказателната преписка, включително и същата е в оригинал, представен в съдено заседание.

Разпитани по делото са свидетелите Б. Д. М. - актосъставител и Р. С. В. - присъствала при установяване на нарушението и съставяне на акта, според които при извършена предходна проверка на площадка на дружеството - жалбоподател на 03.12.2021г. се констатирало 4бр. изградени и в експлоатация изпускащи устройства, съответно по едно към шахтова пещ, инсталация за микронизация на варовик, инсталация за микронизация на вар и инсталация за микронизация на негасена вар, които не били оборудвани с пробовземни точки, съгласно изискванията на чл.11, ал.2 и чл.12 от Наредба №6/1999г. По тази причина бил съставен констативен протокол №ПД-ВлВ-08/03.12.2021г. и дадени задължителни предписания по т.1 от същия протокол със срок за изпълнение седем дена, а именно: дружеството да представи за утвърждаване в РИОСВ-София писмена информация за разположението и броя на точките за пробовземане към 4бр. ИУ, съответно към 1бр. шахтова пещ /работеща/ инсталация за микронизация на варовик, инсталация за микронизация на вар и инсталация за микронизация на емисиите на вредни вещества с производствените газове в съответствие с изискванията на чл.11, т.2 от Наредба №6/1999г. След изтичане на дадения срок, от дружеството посочили, че не са изпълнили указанията и след проверка в деловодната система установили, че няма депозирана изискваната писмена информация. За нарушението съставили АУАН в присъствие на представител на дружеството, на когото го връчили и той посочил, че ще депозира писмени възражения.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Подадената жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество - основателна.

При проверка на АУАН, въз основа, на който е издадено обжалваното НП, съдът установи задължителното съдържание по чл.42 от ЗАНН. При съставянето на акта и неговото предявяване, са спазени изискванията на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗАНН. Актът е съставен от оправомощено длъжностно лице със заповед №РД-16/07.02.2022г. на директора на РИОСВ - София и в сроковете на чл.34, ал.1 от ЗАНН. Що се отнася до възражението на жалбоподателя, че е нарушена разпоредбата на чл.51, ал.1, б. в от ЗАНН касаещо участието на М. при първоначалната проверка по даване на предписанието и след това при съставяне на този АУАН, тъй като е заинтересован, съдът не установи това обстоятелство, за да се отведе свидетеля от участието в последващия контрол при изпълнение на предписанието, даже напълно съответно и логично е, именно служител извършил първоначалната проверка да провери дали са изпълнени предписанията.

НП е издадено от компетентен орган по чл.168 от ЗООС и в срока на чл.34, ал.3 от ЗАНН. Съдът констатира в съдържанието на НП по чл.57, ал.1 от ЗАНН, че не е посочена законовата разпоредба, която е нарушена по т.6. Според АУАН е нарушена разпоредбата на чл.166, т.3, вр. чл.155, ал.2 от ЗООС. В НП е посочена за нарушена разпоредбата на чл.166, т.3, вр. чл.165, ал.2 от ЗООС. Съгласно чл.166, т.3 от ЗООС, с наказанията по чл.165 се наказват и лицата, които не изпълняват предписанията, дадени в индивидуалните административни актове и констативните протоколи по чл.155 или 157б, издавани от министъра на околната среда и водите, директорите на РИОСВ, директорите на басейновите дирекции, директорите на националните паркове или от упълномощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл.155, ал.2 от ЗООС, в констативните протоколи, съставени от длъжностни лица по време на извършването на текущия контрол се отразяват констатираните факти и обстоятелства и се дават задължителни предписания с посочване на срокове и отговорници за изпълнението им, във връзка, с което в чл.156, т.2 от ЗООС е предвидено, че последващият контрол се осъществява чрез проследяване на изпълнението на предписанията, дадени на контролираните лица по време на извършването на превантивния и на текущия контрол. В чл.157б от ЗООС са предвидени съвсем различни правомощия, на различни органи от РИОСВ, различни срокове на предписания и различна процедура от тази, валидна по чл.155 и чл.156 от същия закон. При това положение, не може да се установи, дали дружеството е наказано за нарушението, за което ме у съставен АУАН и образувано АНП, или за друго нарушение, например по чл.157б, за което не е съставен АУАН, с оглед и на вменените правомощия на наказващия орган по чл.53, ал.2 от ЗАНН - НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е

установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. На практика, с този пропуск, дружеството е поставено в ситуация на несигурност, включително и е ограничена възможността да разбере, какво нарушение е извършило и за какво нарушение е наказано.

Пропускът в задължителното съдържание по чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН е съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на НП, тъй като е ограничено правото на защита на наказаното лице. Пропускът не може да се санира с идентичността на текстовата част в описанието на нарушението и обстоятелствата на неговото извършване по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като това са два задължителни реквизита, служещи именно за това, да се гарантира правото на наказания на ясно, точно описание на нарушението и посочване на разпоредбата, която е нарушена, т.е. под коя правна норма е подведено деянието като административно нарушение, което е важно с оглед на елементите от състава на нарушението, които трябва да се разберат и срещу, което да се защитава съответния субект.

При този извод на съда, само за пълнота на изложението, по същество е необходимо да се каже, че констатациите в акта и НП за неизпълнение на задължително предписание, дадено при текуща проверка от определени за това длъжностни лица на РИОСВ-София, се установи от показанията на свидетелите, които съдът кредитира като единни, последователни и незаинтересовани. Жалбоподателят не представи доказателства, за да обори тези констатации, включително и потвърждава, че не ги е изпълнил, като излага съображения за незаконосъобразно дадени предписания. Тук е мястото да се каже, че в производството по преценка изпълнени ли са предписанията, не се преценява дали са дадени законосъобразно и по същество дали са правилни, защото тази преценка се прави в отделно производство пред административните съдилища. Нарушението на чл.166, т.3, вр. чл.155, ал.2 от ЗООС е формално нарушение, на просто извършване и затова е достатъчно да се установи дали в дадени срок, задълженото лице е изпълнило предписанието, което не е оспорено и отменено по надлежния ред. Затова, съдът счита, че категорично се установи извършено административно нарушение на чл.166, т.3, вр. чл.155, ал.2 от ЗООС от дружеството - жалбоподател.

Въпреки тези изводи, поради допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на НП в съдържанието по чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно, без да се обсъжда правилността на наложеното наказание и приложението на чл.28 от ЗАНН.

При този изход на делото, в полза на жалбоподателя, на осн. чл.63д, ал.1 от ЗАНН следва да се присъдят сторените разноски в съдебната фаза на процеса, според договора за правна защита и съдействие от 600 лева. Това адвокатско възнаграждение, съдът не счита за прекомерно, предвид разпоредбата на чл.18, ал.2 от Наредба

№1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения - ако административното наказание е под формата на имуществена санкция, възнаграждението се определя по реда на чл.7, ал.2 върху стойността на всяка наложена санкция. В конкретния случай, имуществената санкция е в размер на 2000 лева. Според чл.7, ал.2, т.2 от същата наредба, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнаграждението при интерес от 1000 до 10 000 лв. е 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв. В случая горницата над 1000 лева е 1000 лева или 10% са 100 лева, т.е. по правилата на тези разпоредби минималното адвокатско възнаграждение е 500 лева. Съгласно чл.14, ал.2 от наредбата, за защита по административнонаказателно дело с повече от две съдебни заседания за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 250 лв. В случая, по делото са проведени три съдебни заседания и то не по вина на жалбоподателя, а заради доказателствени искания на наказващия орган. Затова адвокатското възнаграждение, с допълнителните 250 лева за третото заседание по делото, което е било последно за приключване прави 750 лева, а уговореното адвокатско възнаграждение е 600 лева, т.е. дори е под минималното по наредбата и не следва да се намалява, а да се присъди в полза на жалбоподателя в този размер, според договора за правна защита и съдействие.

Учреждението и организацията чийто орган е издал НП, по арг. на чл.63д, ал.4 от ЗАНН, а това е РИОСДВ - София следва да бъде осъдено да заплати в полза на дружеството - жалбоподател 600 лева разноски в производството, тъй като това е уговореното адвокатско възнаграждение.

По отношение на представените платежни документи, за сумата от 2400 лева и 1000 лева, съдът не счита, че следва да бъдат присъдени на жалбоподателя, тъй като не касаят съдебното производство по обжалване на процесното НП.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА наказателно постановление №129/18.07.2022г. на директора на РИОСВ - София като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА учреждението и организацията чийто орган е издал НП – РИОСВ - София да заплати на жалбоподателя „КАЛЦИТ” ЕООД с ЕИК 832047845 направените разноски, в размер на 600 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____